

IX. Milosrdenství a odkaz otce Pia



Svatý otec František si přál, aby ve Svatém roce milosrdenství byl vyzdvihnut příklad sv. otce Pia a sv. Leopolda Mandiče. Dne 5. února byly do Svatopetrské baziliky přeneseny schránky s těly těchto dvou svatých zpovědníků, které jejich vytrvalá služba Božímu milosrdenství ve svátosti smíření proslavila po celém světě. Zasněžili svůj život službě ve zpovědnici. Svědčili o nesmírné Boží něžnosti a jemnosti, a proto si papež František přál v rámci Svatého roku zdůraznit úctu k nim. Jejich příklad má velký význam jak pro zpovědníky, tak pro kající. Svátý otec Pio neboli „Padre Pio“ jen v posledním roce svého života vyzpovídal 50 tisíc lidí. Byl opravdu otcem „Padre“ uprostřed svých dětí. Otec Pio není světec, který by si v nebi říkal, „teď je to na vás“. Je to světec, který je s námi i nadále. Měli bychom si však uvědomit, že otec Pio nevyklučoval napomenutí svých duchovních dětí a také někdy zvýšil hlas – byl jako otec v rodině. Podobně jako otec, když napomíná syna, který se vydává špatným směrem. Pokud by to nedělal, není dobrý otec. A Padre Pio byl dobrým otcem. Přišel-li se k němu zpovídat člověk, který vyznával hříchy bez úmyslu změnit svůj život, důrazným hlasem ho napomenul, a pokud setrval v zatvrzelosti, tak mu rozhřešení odmítnul. Byl dobrým otcem a proto pomáhal odhalit poklad života, kterým je Boží láska a dával zakoušet blaženost odpuštění a Božího milosrdenství. Papež František ve své katechezi pro modlitební skupiny otce Pia připomněl, že líbeznost odpuštění a půvab milosrdenství je umění, kterému se máme učit po všechny dny našeho života. Velkým učitelem tohoto svatého umění je otec Pio. Doslova Svátý otec řekl: „Můžeme říci, že otec Pio byl služebníkem milosrdenství, a to na plný úvazek. Někdy až do úplného vyčerpání uskutečňoval „apoštolát naslouchání“. Prostřednictvím svátosti smíření se stával živým pohlazením Boha Otce, které léčí rány hříchu a posiluje srdce pokojem. Svatého Pia nikdy neunavilo přijímat lidi a naslouchat jim. Vydával všechnen čas a síly, aby šířil vůni Pánova odpuštění.“ Tajemství otce Pia spočívalo v tom, že byl neustále spojen s Pramenem života, kterým je Ježíš Kristus Ukřižovaný. Mysticky spojen s křížem byl otec Pio „kanálem“, jímž proudilo milosrdenství. Ve svém srdci, v „lázni milosrdenství“, nesl mnoho lidí a jejich utrpení a všechno spojoval s láskou Krista, který se daroval až do krajnosti (Jan 13, 1). Otec Pio žil velké tajemství utrpení, které s láskou přijímal a obětoval za druhé. Žil tajemství vykoupení, kdy na svém těle, ve svém srdci, ve svém bytí proměňoval kříž a v něm každé lidské utrpení v radost a život, aby své bratry obdaroval útěchou. Tak jeho utrpení sloužilo vykoupení bratří. Tímto způsobem se i malá kapka slzy stávala velkou řekou milosrdenství, která dosáhla

ke břehům tolika vyprahlých srdcí a vytvářela v nich oázu života. Nebylo by možné toto tajemství, kdyby se otec Pio nestal modlitbou – jak sám o sobě řekl, že je pouze „bratr, který se modlí“. Nejedná se zde, jak by se mohlo zdát, o množství modlitby – uctívání ústy, nýbrž o neustálou modlitbu, která spočívá v přilnutí srdce k Pánu (Mk 7, 11–13). Papež František modlitebním skupinám připomněl, že jejich charisma spočívá v tom, že mají být „žitou vírou a plamennou láskou“. Otec Pio často říkal, že modlitba je síla, která hýbe světem. Modlitba je skutek duchovního milosrdenství, který chce přinést všecko do Božího Srdce. Modlitba říká: „postarej se ty, který jsi Otec“. Modlitba je právě tento vztah k milosrdnému Otci, kdy mu jeho dítě všechno a všechny svěruje, odevzdává a nechává na něm, aby se o všechno a o všechny postaral, aniž by si vydobývalo konkrétní výsledek své modlitby. „Modlitba tedy není jakýmsi dobrým zvykem, který nám vnese do srdce klid, ani to není zbožný úkon, abychom od Boha vyzískali, co potřebujeme“, řekl papež a pokračoval: „Pokud by tomu tak bylo, vedlo by nás k modlitbě sotva postřehnutelné sobectví. Nelze říci: „Modlím se, aby mi bylo dobře“ – asi tak, jako bychom si vzali aspirin. Stejně tak se nemohu modlit, abych něco získal, protože by to byl obchod. Modlitba je něco jiného. Je to skutek duchovního milosrdenství, který povznáší srdce k Bohu.“

Modlitba je darem víry a lásky, vysvětloval dále Svatý otec, který dnes potřebujeme jako sůl. Otec Pio rád říkal, že modlitba je nejlepší zbraň, kterou máme, je klíč, který otvírá Boží Srdce. A Boží Srdce není zajištěno mnoha bezpečnostními zámky! Je možné je otevřít obyčejným klíčem láskyplné modlitby. Právě toto je největší síla v církvi, kterou nikdy nesmíme opustit, po příkladu Matky Boží a apoštolů, kteří setrvali v jednomyslné modlitbě (Sk 1, 14). Zůstat vytrvalý a jednomyslný v modlitbě je zvláště úkol v tomto Roce milosrdenství. Opustí-li se modlitba, snadno se začne spoléhat na jiné prostředky (peníze, moc, potěšení...), avšak radost v srdci pohasne a člověk se stane otrávený. Papež se zeptal: „Chcete vy být smutní a otrávení? Pokud ne, modlete se.“

Drazí, nebojme se otvírat klíčem naší modlitby Srdce Nebeského Otce, který na nás nedočkavě čeká, aby nám vyšel vstříc. Mějme odvahu naslouchat Božímu Srdci a uskutečnit v tomto čase apoštolát naslouchání sestře a bratrovi, které chce Bůh skrze naše naslouchání a modlitbu přitisknout na své Srdce jako své milované děti.

Katecheze o Božím milosrdenství jsou k nalezení na: <http://spolotcepia.signaly.cz/katecheze.php>